

Nieuwsbrief 3

Na lang wachten gingen we eindelijk weer richting Bourbon. We hebben het plan opgevat om daar kerst te vieren maar voor de jaarwisseling weer terug te zijn in Nederland.

Dit impliceert dat we in principe maar 6 dagen hebben, dus we moeten er wel wat van maken. Wederom vroeg vertrokken een na en rustige rit komen we om 15.00 uur in een zonnig Bourbon aan. De aanhanger is volgeladen en moet ontdaan worden van alle meuk die we deze keer weer hebben meegenomen. Het belangrijkste item deze keer is de houtkachel, die moet ons deze komende dagen warm gaan houden. Niet dat het vriest maar warm is anders en met alleen elektrische kachels wordt het wat lastig. Het huis ziet er van binnen goed uit, op wat natte plekken in de huiskamer na. Om te beginnen gaat Ron zich onmiddellijk storten op het technische geheel. Hij heeft een schotel gekocht en wil perse de komende dagen de tv hebben werken. De tv werkt via internet en laat dat nu niet lukken. Dan blijkt de telefoon het ook niet te doen, we hebben toch wel betaald????

Het is in ieder geval weer lekker slapen zonder bijgeluiden met alle rust en stilte om je heen.

Uiteraard komt de boer weer even kijken en begroeten, we zeggen maar niets over zijn koeien die hij weer in de hangar heeft staan terwijl dat dus niet meer mag.....ach ja, we wonen er nog niet en als we het nu verbieden en straks weg zijn, staan ze er toch weer. Beter nog even te vriend houden, ook goed voor beveiliging van het geheel. We hebben nog een hoop te doen want de eerste kerstdag komen vrienden, Yvonne en Edwin komen met de kids een paar dagen kamperen in ons huis. We willen dan het een en ander in orde hebben en dat lukt dan ook, de kerstverlichting hangt net op tijd!

Natuurlijk gaat het daar niet om maar om het principe dat je het opgeruimd en gezellig wilt hebben voor de visite. We hebben via marktplaats 2 heerlijke 2de hands bankjes gekocht en dat ziet er niet alleen perfect uit dat zit ook nog eens geweldig. De slaapbank van de zolder uit V-N heeft inmiddels ook zijn diensten bewezen, lekker matrasje hoor!

Verder hebben we heerlijke dagen gehad met een bezoek aan Moulins, een rondje Bourbon. Het stadhuis van binnen bekeken, de vraag waarvoor ik kwam behandelen niet zij maar de prefectuur....weer wat geleerd. Een heerlijke doos bonbons van de makelaar die dit had achtergelaten op de brievenbus, een fles zelf gemaakte eau-de-vie van de boer vanwege het feit dat we weer gebeld hadden over loslopende koeien (deze keer liepen ze al helemaal bij de buurboer 500 meter verderop....) en een prachtig cadeau van Edwin en Yvonne (lees het verbouwingsverhaal!) De puphond Sienna heeft onze 2 honden een zware tijd bezorgt, zo enthousiast als dat ze was bleef ze de honden uitdagen. Die lieten wel zien wie er de baas is en Sienna liet steeds opnieuw zien dat ze een pup is, schattig hoor.

Op woensdagochtend nog visite gehad van Bart en Trudy, vrienden uit St.Priest-en-Murat, 40 km ten zuiden van Bourbon. Zij hebben daar een mini-camping en verhuren een gite, erg leuk, voor de liefhebbers zie:

www.camping-lepetitchaumont.com. Zij brachten weer Nederlandse vrienden mee die nu ook in Frankrijk wonen. Gezellig allemaal he, visite, het is toch net of je er al woont!!!!

Toen was het alweer voorbij, we hebben mooie dagen gehad met veel zon, beetje

bewolking soms wat mistig. Prettig gezelschap en lekker gegeten en een zonnige terugreis naar Nederland, kort maar krachtig.

Natuurlijk hebben we over deze week ook weer een verbouwingsverhaaltje geschreven en hebben de bijpassende foto's op de website gezet, Www.grootgenoegen.nl dus als je daar in geïnteresseerd bent, veel leesplezier. Het zit er weer op, dit jaar was geweldig, voor 2012 hopen we het te kunnen afronden en Nederland definitief achter ons te kunnen laten...

...

.....Gelukkig Nieuwjaar!!!!!!

Salutations,
Ron et Annelies

Nieuwsbrief 4

Mes Amis,

Vrijdag 6 april en het is berekend wanneer wij om 5 uur in de ochtend vertrekken naar Bourbon voor een weekje klussen. De rit verloopt voorspoedig en om 4 uur arriveren wij, via omwegen, bij de boerderij met zon en een temperatuur van 19 graden. De voordeur geopend, de luiken van de haak en het licht stroomt binnen. Buiten is het warmer dan binnen dus meteen alles open gooien zodat de laatste zonnestralen ook nog even binnen kunnen warmen. Da's het begin van een ritueel die wij er voorlopig even in houden. Electraschakelaar omzetten, tassen uit de aanhanger, de overige spullen kunnen later wel verplaatst worden. Dan kan de hoofdkraan van het water omgezet worden. Psssssssssstttt, zo klonk ongeveer de straal die langs de watermeter er uit spoot. Shhhhhhhhhhhht, zo klonken wij toen wij dit zagen. De watermeter was afgelopen winter stukgevroren en het water spoot nu alle kanten op. Wat een ellende en dat de vrijdag voor pasen en om half 5 uur in de middag. We zagen het somber in. Voor wie nog steeds denkt dat in Frankrijk alles 'douce' gaat....niets is minder waar. Wij belde met het waterleidingbedrijf dat de watermeter de winter niet had overleefd en dus een nieuwe watermeter noodzakelijk was. Ook vertelde we dat we net gearriveerd waren en de komende week zouden blijven. Binnen 15 minuten, echt waar...15 minuten stond de monteur op de stoep met een nieuwe meter. Schouderophalend zijn hij dat er heel veel overlast was geweest omdat het nogal erg had gevoren deze winter. Bravo en Chapeau voor de fransen, en nu niet meer zeuren hé over wat ze niet goed doen!! De komende dagen geven wij ons over aan deuren schaven, aanpassen, plaatsen en divers hang- en sluitwerk vernieuwen. De muur bij de huiskamer wordt vakkundig afgebroken, puin afgevoerd, planten in de tuin gezet (je vindt ze alleen niet meer terug! En tot 4x toe geprobeerd de lekkage bij de douche op te lossen. De schotelantenne hangt buiten aan de muur, een aantal planken nu in de keuken. We hebben visite gehad, zijn op visite geweest, boodschappen gedaan en hebben lekker gegeten. De pizzaboer, inmiddels weten we dat hij Remy heet, vindt dat we te lang zijn weggebleven, vindt het jammer dat we weer teruggaan en vindt het te lang duren voordat we weer terugkomen. Vinden wij ook allemaal, helaas is het niet anders, wel fijn dat de belangstelling er nog steeds is en geeft ons een goed gevoel. We hebben genoten, van ons huis, van de prachtige dagen die we hebben gehad, van de omgeving en van Johan die met ons mee was. Kortom het leek weer veel

langer dan een week, wanneer mogen wij weer terug????!!! Foto's van deze week zijn weer te bekijken op de website onder foto-impressies.

Salut!

Ron et Annelies.

Voor de volgers onder ons: Vanaf 6 juli zijn wij weer te vinden in Bourbon L'Archambault

Nieuwsbrief 5

Mes amis,

Het is grauw, grijs en regenachtig wanneer we op 6 juli om 5 uur in de ochtend vanuit Nederland vertrekken. Naar mate de dag vordert en wij dieper in Frankrijk komen gaat de temperatuur gestaag omhoog. Met 23 graden en een stralend zonnetje stappen we om half 4 uur uit de auto: Thuis in Bourbon l'Archambault. Het onkruid staat niet 2 kontjes hoog maar ongeveer tot aan onze schouders, met moeite kunnen we de voordeur bereiken. Je raad al wat we als eerste gaan doen....zitten, drinken en genieten, daarna aan de slag om het onkruid te verslaan. Geeft niets, het hoort er voorlopig bij want onkruidvrij houden kan pas als je er iedere dag bent. De Engelse burens schijnen inmiddels permanent aanwezig te zijn en wanneer wij ze de andere dag zien begroeten ze ons enthousiast. Jammer dat wij er nu al zijn want zij hadden 2 weken terug ook de aanval op het onkruid moeten inzetten toen zij aankwamen en hadden zich voorgenomen het voor ons ook te doen voordat wij zouden aankomen. Lief bedoeld maar helaas een dag te laat.....

De aanhanger uitpakken neemt wat meer tijd in beslag dan gepland, we hadden ook weer zoveel mee en dat moet allemaal een plekje krijgen. Wat is marktplaats dan een heerlijk medium; wasmachine, zibro kachels etc.etc.

De 50 rozenstruiken staan in metselkuipen en zijn bijna niet te tillen. Ze kunnen op deze manier nog wel even blijven staan maar de 6 fruitbomen dienen wel direct in de grond gezet te worden omdat die een losse kluit hebben. Omdat in het voorstuk een mol driftig bezig is geweest zijn de gaten makkelijk in de grond te maken en alras staan de fruitbomen vrolijk op een rijtje. Voor wat de rozen betreft dat heeft nog een lange weg te gaan.

De watermeteropnemer (is dat een Nederlands woord?) komt ook weer langs. Hij kan van een afstand uitlezen maar doet dat niet. Hij komt langs om gedag te zeggen, hij is immers onze achterbuurman en had gezien dat wij er waren.....terloops schakelt hij zijn apparaat in en voila!

Inmiddels is er alweer familie gearriveerd (John, Steven en Laura) en het is wederom een gezellige boel. John heeft zijn zinnen gezet op het broodhuisje, het dak gaat eraf! Ze blijven voor 2 weken maar de heren maken een korte onderbreking voor een uitstapje naar Normandier.

In die tijd kunnen wij met Laura lekker naar de markt en een brocante bezoeken. Zij scoort een hele mooie munt uit Parijs voor in haar hanger met alle highlights op 1 kant en het past ook nog precies.

Bij een oude vrouw ligt een mooie doos op de tafel, fors formaat maar dicht. Ik vraag of ik mag kijken en dat mag; in de doos ligt een grote vork, groot mes en een afgebroken lepel. Ik herken het meteen. Ze vraagt mij of ik weet wat het is. Jazeker, antwoord ik, een trancheerset, om het vlees aan tafel te snijden, de afgebroken lepel was onderdeel van een slacouvert. Aan het afgebroken handvat kan ik zien dat het been is, geweldig. Ze glundert. Ik vraag naar de prijs en bescheiden vraagt ze 7,50 euro! Ik durf niet eens af te dingen. Mijn dag is weer goed....

Hoe anders gaat het met de theepot. Bij een grote kraam met nog grotere aanhanger staat een forse man met sigaar. Achter hem in de auto zit een vrouw verveeld te kijken. Op de kraam staat een theepot en nog voordat ik hem in mijn handen heb roept de man "Vingt" (20) euro. Ik doe net of ik hem niet hoor want die prijs is belachelijk hoog. Ik pak de pot op, draai hem rond, open en sluit de deksel en vraag in gebrekkig Frans "hoeveel"? De man herhaald 20 en ik kijk hem niet begrijpend aan. Ik tel op mijn vingers en roep vervolgens 5! De man begint te tieren en een vrouw naast mij met boodschappentas probeert mij duidelijk te maken dat dit te laag is. Wederom tel ik op mijn vingers kijk quasi vertwijfeld om mij heen en zeg opnieuw 5! De vrouw en man hebben een heftige discussie (te snel voor mij om te volgen) maar de man slaat zijn arm uiteindelijk in de lucht en roept 'Bon....un cadeau de la France'. De vrouw maakt mij duidelijk dat de theepot voor mij is voor 5 euro door hem tegen mijn borst te drukken met haar andere hand 5 vingers omhoog te houden.

Ik pak mijn 5 euro, geef het de man en wens hem, met rode kenen en bijna huppelend, een fijne dag toe (ik heb het dus niet zo op handelaren tussen de zolderverkopers) en knik de vrouw vriendelijk toe.

De Engelse makelaar komt langs en kijkt vol bewondering naar wat er al gebeurt is op en rond het huis, leuk en misschien komt hij in het najaar nog even wat mest scheppen. Heeft hij in het voorjaar ook gedaan, goed voor zijn groentetuin. Tres bien, en als je vrienden hebt, neem ze mee want er moet nog heel wat mest uit de stallen!

Lizette, de Nederlandse tussenpersoon van de makelaar komt ook langs met een heerlijke notenworst. Ze eet een hapje mee en gezamenlijk drinken we lekker een glaasje tot in de kleine uurtjes.

We eten ook gezamenlijk met onze Engelse burens een heerlijke casserole en we maken kennis met een Engelse gepensioneerd man van 70 die naar eigen zeggen veel praat en altijd vies is. Hij drukt ons op het hart vooral kennis te komen maken met zijn vrouw, een stuk jonger maar 'So lovely'.... Vanaf ons terrein kunnen wij zijn boerderij zien liggen met het dak er half af. Dat laat hij zo, ze wonen zelf in een kleine bungalow daarachter. Door het dak eraf te laten, is en blijft het geheel in renovatie, scheelt de helft in belastingen!

De laatste week komen Tineke en Alcar langs, onze burens van vroeger, van nu en vrienden voor het leven, al 28 jaar. Ze blijven 3 dagen maar steken evengoed de handen uit de mouwen, hoeft natuurlijk niet maar is altijd welkom. Al met al weer heel wat aanloopt en (her)nieuw(d)e kennismakingen.

We hadden veel goede en mooie dagen met temperaturen oplopend tot 38 graden. Op die dagen werd overdag niet veel gedaan maar de heren haalde de verloren tijd

(!?) in door tot 's-avonds 10 uur op het dak te staan. Gekkenwerk natuurlijk maar op hol geslagen paarden stop je ook niet zomaar. Zonder dollen, het dak is werkelijk heel mooi geworden, een genot om naar te kijken. De rozentuin is uiteindelijk ook gelukt, kleiner dan gepland maar het is er en nu maar hopen dat het af en toe eens gaat regenen in Frankrijk (in de nacht dan). Het blijkt trouwens dat er ook nog een brede goot loopt voor de stallen langs....kan het regenwater mooi in wegvloeien nu die uitgebaggerd is.....

En dan moet je weg, terug naar Nederland, aan het eind van ons pad riep TOMTOM nog "keer om, keer om" . We zouden wel willen maar helaas is het niet anders, Nederland wacht nog op ons, maar voor hoelang....

Het was een mooie zomer en wij bedanken iedereen wederom voor de geboden hulp, voor de mailtjes en lieve berichten die wij mochten ontvangen. De foto's zullen binnenkort op de website worden geplaatst met een apart verhaaltje over de verbouwingsperikelen, veel leesplezier.

Salut en tot de volgende keer!

Ron et Annelies.

Nieuwsbrief 6

Het was me het weekje wel weer. Aangekomen met een prettige 20 graden en dat is lekker arriveren. De aanhanger neergezet en vervolgens alle luiken opengezet. Nadat we elektra en het water hebben aangesloten gaan we eerst de noodzakelijke boodschappen doen.

Dat nemen we tegenwoordig niet meer vanuit Holland mee want de supermarkt in Bourbon l'Archambault heeft alles wat we nodig hebben (en meer).

Het enige wat we vanuit Holland hebben meegebracht zijn 2 tassen (blauwe tegeltjes afbeelding) met o.a. bokbier, bessenjenever, stroopwafels, drop, kaneelstokjes etc. voor onze Engelse burens.

Nadat we een tas hebben afgeleverd en een kopje thee hebben gedronken met Lindsay en Ann lopen we terug naar ons huis om alvast een begin te maken met het uitpakken van de aanhanger.

Ook deze keer is die weer gevuld met een fors aantal spullen die we of nu of over een tijd kunnen gebruiken. Na een heerlijke knusse avond in onze franse woning duiken we tevreden ons bedje in alsof het de gewoonste zaak van de wereld is.

De andere ochtend gaan we langs de andere Engelse (oude) buurman en hem overhandigen wij een Hollandse tas die met veel enthousiasme in dank wordt aangenomen. We krijgen een rondleiding op zijn terrein en in zijn gebouwen. Hij is al 7 jaar aan het verbouwen! Eigenlijk vindt hij andere mensen helpen veel leuker en daardoor schiet zijn eigen verbouwing er bij in. Ook aan ons meldt hij dat we altijd een beroep op hem kunnen doen. Fijn om te horen en zeggen dat dit natuurlijk wederzijds is. Helaas geldt voor ons dan alleen: wanneer wij er zijn.

We maken alvast weer de bedden klaar voor de werkers die morgen komen. Johan en John helpen ons de komende week met een aantal klusjes. We hebben niet echt vastgelegd wat er moet gebeuren maar wel een aantal wensen besproken. Ook zij hebben een aanhanger mee. Hier in zit de steiger (ook weer via marktplaats gekocht) waarvan we zeker weten dat we die de komende tijd heeeeel veeel zullen gaan gebruiken. Inmiddels hebben we hier al volop gebruik van gemaakt.

Qua weer hebben we het getroffen, alleen de woensdagmiddag was niet fijn, miezerig, en daar wordt je erg nat van als je buiten bezig bent. Op de donderdag kwam een hele warme föhnwind met hoge temperaturen die op de zaterdag zelfs opliepen tot 26 graden beneden in het dorp!

Boer Mathet (oude eigenaar) heeft zich niet laten zien. De reden was duidelijk: hij heeft alweer zonder toestemming gebruik gemaakt van de stallen. Dit was te zien aan vers hooi in de ruif, stront op de vloer en een grote hooibaal voor de staldeur! Hij zou toch beter moeten weten maar waarschijnlijk is de gedachte: zij zijn er toch niet en ik kan het wel gebruiken!

Afijn er zitten nu dus op alle staldeuren sloten en een ketting over het terrein met een bordje

Property privé.....wegblijven dus! Misschien werkt dit.

Voor een week is er best wel weer veel werk verricht, binnenkant bakkershuisje aangeheeld, dakpannen van woonhuis gerepareerd en rechtgezet, scheuren in plafond, ramen afgekit, deurstijl in bakkershuisje geplaatst, terrein gemaaid voor een groot gedeelte etc. etc. Er is een begin gemaakt met het opgraven van de buizen van de septictank. Deze laatste klus kon niet afgemaakt worden. Gelukkig heeft de engelse "oude" buurman ons beloofd deze klus voor ons af te maken. Voor de kerstvakantie ligt er een nieuwe pijpleiding en kunnen we echt gebruik gaan maken van de wc in het woonhuis! Zulke burens zijn zeldzaam en moet je koesteren en dat doen we dan ook!

Het was wederom een fijne week met fijne mensen in een geweldige omgeving. Met een beetje geluk zijn we er met de kerstdagen weer en wij kijken er al naar uit!

Salut!

Ron et Annelies